

[Jes Lunde]

lov. Jeg tror, at Socialdemokratiet har større ambitioner med hensyn til, hvad der skal ske i fremtiden; det har vi i hvert fald i SF, og vi regner egentlig meget af det for fælles gods.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er helt enig med hr. Jes Lunde i, at et af dette lands største behov måske er en ny regering.

Men jeg vil nu være meget betænkelig ved at bevæge mig ud i en taldiskussion med hr. Jes Lunde, for den kendsgerning, at det nyeste skøn viser, at arbejdsløsheden kun falder med 5.000, har jo ikke noget som helst at gøre med, hvad de ændringer, vi har aftalt i finansloven, giver af beskæftigelsesvirkning.

Hr. Jes Lunde ved lige så vel som alle os andre, at der er sket mange, mange ting, internationalt og herhjemme, siden vi fik de seneste skøn. Hr. Jes Lunde ved, at jeg har sagt nogle gange, at min hovedfrygt i forhold til beskæftigelsen er, at vi, inden den sidste sne er smeltet denne vinter, kommer op at snuse til 350.000 arbejdsløse. Det er en frygt, jeg stadig væk har, bl.a. fordi den finanslov, vi har aftalt seks partier imellem, ikke har virkning fra i dag til i morgen. Det er noget, der drives i gang over en tid, og derfor vil jeg heller ikke være med til – og jeg er helt sikker på, at det vil hr. Jes Lunde med den saglighed, han normalt lægger for dagen i disse debatter, heller ikke – at bilde nogen ind, at vi på den meget, meget korte sigt fuldstændig kan vende udviklingen.

Men vi har gjort en kæmpeindsats i forhold til uddannelse, i forhold til boligområdet, i forhold til fremrykning af investeringer, og jeg må sige, at selvfølgelig kan man finde nogle steder, hvor vi godt ville have haft noget mere. Men vores hovedmålsætninger, hr. Jes Lunde, er faktisk opfyldt på de områder, som kan give en virkning på beskæftigelsen i 1993. Men virkningen af det, vi har aftalt, er jo noget, der rækker stærkt ind i 1994 og de efterfølgende år.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, jeg vil gemme den store debat om, hvilke muligheder Folketinget har for at gøre noget ved arbejdsløsheden, til i morgen, hvor vi skal have den generelle debat om finansloven.

Men må jeg ikke spørge hr. Stavad: Har det ikke været sådan i det forløb, der har været omkring finanslovforhandlingerne, at Socialdemokratiets ambitionsniveau med hensyn til indsatsen mod arbejdsløsheden har været omkring dobbelt så højt som det, der nu er aftalt? Det har været mit indtryk fra forhandlingerne. Når jeg ser på de forslag, Socialdemokratiet selv har fremsat undervejs, blandt hvilke der har været mange gode forslag, masser af dem parallelle med de forslag, vi har i SF, er mit indtryk da, at Socialdemokratiets ambitionsniveau, hvad angår indsatsen mod arbejdsløsheden, har været dobbelt så højt som det, der bliver effekten af de ting, der nu vedtages med finansministerens hjælp.

Jeg siger ikke, at Socialdemokratiet kunne være kommet videre med denne regering, det er ikke en kritik af selve forhandlingsforløbet, men jeg er bare lidt interesseret i at vide, om det ikke er korrekt, at Socialdemokratiets ambitionsniveau er noget højere, om det ikke er sådan, at regeringen har tynget de samlede forhandlinger nedad, har været med til at begrænse effekten. Det er jo den rolle, vi plejer at kende regeringen i. Sådan var det, da vi lavede aktiveringsforliget i foråret, som SF var med i, og mit indtryk efter at have set forløbet i hvert fald frem til de sidste to dage var, at det var det samme, der gentog sig her: regeringen gjorde, hvad den kunne for at holde igen, mens Socialdemokratiet og i hvert fald også SF havde højere forventninger til, hvad der skulle ske.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er slet ingen tvivl om – det ved hr. Jes Lunde jo lige så vel som alle andre – at det er regeringen, der har holdt igen på alle områder; det kan man jo konstatere bare ved at se på finanslovsforslaget fra august og så frem til resultatet i dag. Men omvendt vil jeg gerne sige, at der faktisk også har vist sig noget, som der kunne blive flertal for på en lang række punkter, og som regeringen har sat sig ned og forhandlet, indtil vi har nået et resultat, som jeg stadig væk er tilfreds med.

Hvad angår det dobbelt så høje ambitionsniveau: Problemet i det er, hr. Jes Lunde, at vi faktisk har besluttet med hinanden – og jeg vil meget stærkt appellere til, at hr. Jes Lunde også deltager i den aftale – at vi ikke vil gå ud og